

Prepovedati Supervizor!

Prizadeto in v solzah je ta teden na sodišču o bolečinah, ki jih je utrpela, ker je javnost po krivdi avtorjev aplikacije Supervizor (danes Erar) izvedela, da je ob 3.500 evrih profesorske plače na mesec desetletje dodatno dobila še 4.800 evrov dodatkov, pričala nekdanja ministrica za izobraževanje **Stanka Setnikar Cankar**. V enajstih letih je padlo v njen žep 636.000 evrov dodatkov.

Z zgodbo o teh dodatkih, ki je vplivala na spremembo državne politike, so se hvalili novinarji, ki so sicer prispevali svoj delež, da je javnost razumela, kakšna je stranpot. A Pulitzerjevo nagrado bi si v resnici zaslužili avtorji aplikacije Supervizor, ki so s pametjo in vztrajnost omogočili, da smo izvedeli točna dejstva in imena. Brez njih bi bili novinarji brez moči.

Po objavi dejstev je morala Setnikar Cankarjeva odstopiti iz ekipe premiera **Mira Cerarja**, ki se je ta teden poslovil kot šef stranke, že prej pa po polomu na volitvah kot premier. Setnikar Cankarjeva je, ko je odstopala, ugovarjala, da so očitki, da je prejela preveč, neupravičeni, ker je dodaten denar dobila za dodatno tržno delo na fakulteti.

Za Supervizor pri KPK so politiki nekako še sprejeli, da ljudje smejo izvedeti za vsote državnih nakazil pravnim osebam. Čeprav bi številni tudi to radi ukinili, ker že ta transparentnost povzroča težave. Predvsem tistim, ki goljufajo, seveda. Spor pa je še ob dilemi, ali Supervizor sme

omogočiti tudi vpogled v nakazila posameznikom. Ki, kot je povedala Setnikarjeva, ob službah dodatno tržno delajo za državo in dobijo pol milijona v desetih letih za tržno dejavnost ob državnih službah za poln delovni čas.

To nenavadno tržno dejavnost so revizorji računskega sodišča opazili tudi pri podjetju Uradni list, katerega direktor ima še danes večjo plačo kot šef vlade. Za tržno dejavnost so tam nekoč razglasili kar prodajo tiskanih uradnih listov, kjer so vse delali z državnim denarjem, nastopati pa na tem trgu ni smel nihče drug.

Pomemben je bil primer Setnikar Cankarjeve prav zaradi tega, ker nikakor ni bila edina, ki si je z dodatki zagotovila izjemno visoke dodatne prihodke. Dodatke so si delili vesplošno, bili so sistem za dobro plačane v javnem sektorju. Setnikarjeva bi kot ministrica morala ukrepati, da se to ne bi dogajalo.

Da zdaj toži KPK, ker se je razvedelo, kaže, koliko bi lahko računali na ukrepanje.

Nič.

Analiza računalničarjev, ki so podatke objavili, je pokazala, da se je v ta sistem zavrtelo za kak drugi tir denarja. Milijarda evrov.

Vlada in ministri bi morali biti tisti, ki bi morali opaziti in ukrepati. Preprečiti. Niti s prstom niso mignili. Desetletje. Namesto tega so se in se še zdaj trudijo ljudem

onemogočil, da izvedo. Obsoditi je treba Supervizor. Ukiniti Erar, kot se danes imenuje. Na sodišču, če drugače ne gre.

Setnikar Cankarjeva v vladi ni bila edina z dodatki. Ko gre za ministre prejšnje vlade se je ob ministrici za izobraževanje v težavah zaradi dodatkov znašel še veliko pomembnejši politik: finančni minister **Dušan Mramor**. Najbolj izkušen med povečini zelenimi Cerarjevimi ministri je zaradi dodatka za stalno pripravljenost ponudil odstop, a ga Cerar ni sprejel.

Leto pozneje je Mramor odstopil zaradi zdravstvenih težav. Nikoli pa ni tožil, da ljudje ne bi smeli izvedeti. In šlo je za manjše vsote.

Mramor ni zahteval skrivanja, vztrajal pa je, da ni ravnal narobe. Ta argumentacija je vsaj logična. Zakaj, če je bilo vse prav, bi skrival podatke pred ljudmi?

S padalci, ki so značilni za politiko v zadnjem desetletju, je imel Cerar po odstopu Setnikar Cankarjeve še vrsto težav. Njegova koalicija je za naslednico Setnika Cankarjeve izvolilo **Klavdijo Markež**, ki položaja ni prevzela, ker so mediji razkrili, da je njeno magistrsko delo povsem očiten ponaredek. Slabo kupljen. Tretji poskus z **Majo Makovec Brenčič** je bil za Cerarja uspešnejši, prevzela je položaj, a z zgodovino prejetanja spornih dodatkov.

Podobne težave ima zdaj **Marjan Šarec**, ki mu ministri tudi odpadajo kot hruške in po turbulencah, ki smo jih priča v politiki, bo nivo še padal. Ta teden je odletel še **Iztok Purič**. Drugi minister v letu dni, ki bi moral skrbet za pomembno področje črpanja evropskega denarja.

Tožba Setnikar Cankarjeve zaradi duševnih bolečin, ker je ljudstvo izvedelo, kako dobro gre eliti, ki nam vlada s prikritimi dodatki za tržno dejavnost, je sramoten napad na pravico javnosti vedeti, kaj se počne z denarjem davkoplačevalcev.

Najbolj skrajni ga označujejo kar kot sodni postopek za zaščito pravice vplivnih in močnih, da bi lahko po tihem kradli javni denar.

Vtis, da Setnikar Cankarjeva toži **Gorana Klemenčiča**, ki je kot šef KPK nekoč vzpostavil aplikacijo Supervizor, a si podatkov o dodatkih, ki so si jih delili vplivni in pomembni, ni upal objaviti ali **Borisu Štefanecu**, ki je objavo podatkov le dovolil, je napačen.

Nobeden od omenjenih teh podatkov ni bil sposoben sestaviti. Dejansko je to postopek proti tistim, ki so res delali. Klemenčič si v zgodovini zasluži plus, ker je omogočil delovanje Supervizorja, ko gre za tok denarja pravnim osebam.

Manj pa, ker ni poskrbel, da bi objave podatkov o rabi javnega denarja tudi zakonsko uredili in KPK zaščitil pred tožbami prizadetih, da se jim krši zasebnost, če javnost izve, kako so "črpali".

V tem je pravi temelj, da Setnikar Cankarjeva lahko celo upa na uspeh v tožb.

Boris Štefanec je bil pogumen in je dovolil objavo podatkov o nenavadno velikem trošenju denarja za dodatke profesorjem in

podobnim in to z imeni in priimki posameznikov. Sicer ne bi učinkovalo. Kršilci na oblasti bi zaščitili sami sebe in vse spodaj.

Ni slučaj, da se sodišče v postopku, ki ga je sprožila nekdanja ministrica, sooča s kar dvema varuhinjama zasebnosti pomembnih in vplivnih, ki bi radi s čim manj javnega nadzora črpali javni denar davkoplačevalcev.

Kot odvetnica se je na sodišču pojavila **Nataša Pirc Musar**. Kot pooblaščenka za dostop do informacij javnega značaja pa nekdanja generalna sekretarka državnega zbora **Mojca Prelesnik**, katere soprog je tudi znan odvetnik.

(Na trditev v tem odstavki komentarja se je z zahtevo po objavi odgovora odzvala Mojca Prelesnik. Odziv lahko preberete na povezavi [tukaj](#).)

Obe oporekata pravici javnosti, da bi ob ministrici smela izvedeti. Čeprav se je ustanova, ki jo je vodila Pirc Musarjeva in ki jo vodi Prelesnikova, z objavo menda strinjala in obstajajo o dogovarjanjih tudi zapisi. Na sodišču bi naj Prelesnikovo menda udarila demenca.

Kakorkoli: brez objave ne bi bilo posledic, ki so bile v dobro skupnosti in države. A si lahko predstavljate, da bi Setnikar Cankarjeva, ki je še danes prepričana, da se ji je zgodila krivica, ker so ljudje izvedeli, karkoli spremenila?

Bi sistem spremenila Klavdija Markež?

Bi ga Nataša Pirc Musar ali Mojca Prelesnik.

Ne bi.

Pravica javnosti vedeti, je temelj delovanje demokratične države. Varuje ljudi tudi, da jih ne bi okradli tisti, ki jim vladajo.

Sodišče pa zdaj presoja preprosto, kako globoko smo.

P.S.: Nekdanja ministrica poskuša na sodišču dobiti 24.000 evrov odškodnine in javno opravičilo KPK. Odškodnino bo podarila v dobrodelne namene, je napovedala. Glede na 636.000 dodatkov, ki jih je, kot smo izvedeli od KPK, dobila tržno k plačam, je dobrodelnost razumljiva.